Dlkodlaci - veřejná znalost

Kým jsou

Krvelačné bestie, nenasytná stvůra anebo monstrum z lesa. Takto nazývají lidé vlkodlaky od nepaměti. Prý šíří mor, ničí úrodu a unáší děti z vesnic. Pravda však je úplně jiná, oni nežijí v lese, nečekají, až zapadne slunce a neschovávají se v temném zákoutí. Kde se vzali? To nikdo přesně neví. Možná nějakým zvráceným způsobem jak zkřížit člověka s vlkem. Další možnost, která se prosazuje, je, že je to prokletí lykantropie, ale ještě víc se tvrdí že je to hněv lesa vůči lidem. Vlkodlaci se dožijí lehce vyššího věku než lidé, tak průměrně 250 let, když budeme brát v potaz, že žijí jako lidé, nestává se totiž často, aby vlkodlak zemřel přirozeným způsobem.

Dkud pocházejí

Zmínky o vlkodlacích sledujeme prakticky od doby, kdy první pravěký člověk začal míchat barvy a kreslit po stěnách své jeskyně. Vyvolení severského boha Fenrira, vyslanci slovanského Valese, jež po pádu svých bohů byli uvězněni na zemi? Nebo prokletí nějaké vzteklé čarodějnice? Či je snad vyslal samotný Ďábel, aby ničili úrody ctných křesťanů? Kdo ví. Jisté je, že jsou. Tvrdí se, že pochází z Evropy, ale co třeba Afrika? Jenže, ať už pochází od kudkoliv a ať už přišli kdykoliv, nechoďte o úplňku ven, abyste se vrátili.

Společnost

O jakékoliv světové organizovanosti se nedá v případě vlkodlaků mluvit. Čím jsou jednotlivé smečky silnější, tím větší mají území, navzájem spolu nespolupracují, dokud nejsou ohroženy jejich zájmy, či životy. Vlkodlaci následují silné a charismatické osobnosti, takzvaného Vůdce smečky. Pravou tlapou Vůdce smečky bývá zpravidla šaman, ale objevují se i výjimky. Tito dva se více méně stejnou měrou podílí na chodu smečky, na jejím postavením v teritoriu a celkové správě. Není neobvyklé, že je to právě šaman, kdo má velmi konkrétní přehled o samotářských jedincích pohybujících se na území smečky. Vlci samotáři, jak se říká vlkodlačím sólistům, nejsou z území smeček vyháněni, ani o nich nemají ostatní nijak zhoršené mínění, oni se tak rozhodli a jejich rozhodnutí je tolerováno. Vlkodlaci jsou strašlivě tolerantní tvorové, dokud jim něco nezačne vadit.

Skoro tři metry chlupů, svalů a drápů, mající vždy mnohem více zubů, než je hezké. Bestie, jíž žhnou nepřátelsky oči, ... jenže co pak v civilu?

Upír je bledý a dobře oblečený, lovec nosí klobouk a dlouhý kabát, ale vlkodlak, vlkodlaka nepoznáte. Jistě jsou tu jisté náznaky. Těžké boty, řetězy, kožené bundy, divoký pohled. Punkeři, rockeři, metalisti, gotici, ale není to podmínkou, prostý normální člověk, kterého nazýváte sousedem i vaše nadřízená v perfektním kostýmku, může po nocích, ne/obrazně řečeno, výt na měsíc. Je jim úplně jedno, jak se kdo obléká, je teda pravda, že některé módní trendy, se kterými jdou jednoznačně ruku v ruce určité styly hudby nejsou vítány a dotyční jedinci jsou pak po zásluze perzekuování ostatními, ale "hříšníci" mají vždy druhou šanci na to, aby se napravili a nenarušovali svou přílišnou barevností citlivé vlkodlačí oči.